

אורות השבת

גלוון מס' 936

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
ר' אברהם טריקי

פרשת השבוע
בראשית

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

עזר כנגדו

ויאמר יהוה אליהם לא טוב היהות הארץ לבדו alleen לו עזר כנגדו
(בראשית ב, יח)

עזר כנגדו: זכה, עוז. לא זכה, כנגדוophilem. (רש"י)

בדברי רשי היללו גנו המתכוון לחיה נישואין מותוקים, אלא שהעיקר חסר בו מן הספר, שהרי אין מפורש בדבריו מה המעשה אשר יעשה האדם כדי לזכות למעלה הנכשפת של יזכה, למען תהיה לו האשה לעוזר ולא חילילה 'כנגדו' ובעין זה ממש יש לנו להעיר על דברי הגמ' סוטה ז, א': איש ואשה שזכו שכינה ביניהם, שכן גם כאן אין מפורש כיצד עליהם לנוהג למען תשרה השכינה ביניהם. ועוד יש להזכיר מה משמעות הרשות השכינה – לחיה הזוגיות של איש איש.

ולפי הנראה כוונת חז"ל בזה היא, לאיש ואשה אשר זכו לאהבה אמיתי ואחדות מושלמת, לקיים מה שנאמר 'ודבק באשתו ובן ייחיו לבשר אחד' (בראשית ב, כד). וכבר הוכחנו שאhabit את מודה – נמדדת במידת הרגשות, והינו אם מרגשים הם בכאב או בשמחה הדנית. ובזה יובן הקשר שבין הרשות השכינה – ליזוג האדם, שכן אין השכינה שורה אלא במקום שיש בו אחדות – יהיו לבשר אחד!

וכה שניינו במדרשו (במדבר רבה ט, ב): מפני מה חילתו של דוד, חלקם היו נופלים במלחמה. משום שהיו דלטורים (בעלי מחולקתו) עם ישראל, ובמקומות שאין אחדות השכינה מסתלקת מבנייהם. אולם חילתו של אחאב ע"פ שהיה עם ישראל עובדי עבודה זרה, היו חזורים שלמים ממלחמה, מפני שלא היה דלטורין והוא היה שכינה שורה במלחמותם, עתיד'.

זה מפורש יותר במדרשו תנומה (דברים יח): 'כシישראל בשלום זה עם זה, אין שכינתו מסתלקת מבנייהם אפילו הם עובדי עבודה זרה'. והטעם בזה מבואר בספר חרדים (פתחה לפרק ז): כיון שהקב"ה אחד, אין יכול להשורות שכינתו אלא במקומות שאין שם אחדות, עי"ש.

כעין זה מבואר בגם' (שלחי דרך ארץ): 'אמיר הקב"ה כיון שהוא ישראל שונותים את המחלוקות ואוחבים את השלום ועשו חניה אחת, הגיעו שעתן להם את תורה'. הנה כי כן פפינו עדותו של הקב"ה בכבודו ובעצמו, ככל זמן שלא נתקימו שלושת התנאים הללו אשר רק במילואם ייחדיו מתקיימות 'אחדות' מושלמת, אין היכי תמצאי למתן תורה. ולפי המבואר יובן, שכן ברור שאי אפשר לממן תורה במקומות שאין השכינה יכולה לדור בו, וכבר אמרו 'קוב'ה' אוריתית וישראל חד חס'.

עוד אמרתني לחද פירוש זה בהקדם, לדברי הש"ס (מנחות ז, א): 'בעא מיניה פלימו מרבי, מי שיש לו שני ראשים, באיזה מהם מניח תפילין וכוכזא בזה דנה הgem' שם אודות מצות פדיון הבן, האם משל לכחן חמשה סלעים או צריך ליתן לו עשרה סלעים'. אמר לו, או קים גלי (או עמוד וצא בגלות – רשי'!) או קבל עליך שמטא (או קבל לך נדי), משום שבעהיים אין דבר הזה בנמצא'. וכתבו התוס' שם (ד"ה א): 'בזמן הזה ליכא, אבל יש במדרשו באדם אחד שנולד בשני ראשים ובאו לפני שלמה לדון האם נוטל שני קליקים מירוחות האב או רק חלק אחד, עי"ש. ומיהו לא פירושו, מה עלה בדיון. ובשיטה מקובצת שם (אות ח) גילה כיצד פסק שלמה בזה, וויל': שלמה בחכמו הרותיה מים וכסה אחד מון הראשים ושפק הרותחים על הראש השני, מחמת צער הרותחים עזק בשני הראשים. אמר שלמה סימן דעתלה אחת לשני הראשים, ואני יידון אלא כאיש אחד, עי"ש.

ומכל הן אתה שומע לאו, שאם לא היה מרגש בכאב הראש השני, איזי ע"פ שגורף אחד משוטף לשנייהם מכל מקום שני אנשים נפרדים הם. הרי לפנינו הגדירה ברווח מהו גוף אחד ומהו פלאגא דופא', והיא הרגשת השיכיות המוחלטת באחד מאברי הגוף ממש. ומכאן נבין עמוק דברי הכתוב אוזות זיווג האדם 'ויהי לבשר אחד', וכן ידבק באשתו. שכן אם מרגשים הם בכאב ובשמחה השני, הרי שאפילו שדעתיהם שנות ב��ילת אין אלא שני ראשיים' בגוף אחד! ברם אם חלקות שני הראשים מצביעה גם על פירוד ברגשות, איזי ע"פ שהם גוף אחד, מכל מקום הם נידונים שני גופים נפרדים.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות ה�建ות"

העלון טעון גנייה.

לשםוע מפי המלך

איתא במסכת שבת אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה ריבונו של עולם מפני מה קנסת מיתה על אדם הראשון אמר לו מזכה קלה צויתיו ו עבר עליה, מבאר ה' ע"ז ע"ק' ששאלת המלאכים הייתה מה לזה נגה הקב"ה העמו כל בא עולם שעד ג', פעמים נמחל העווון, שנאמר 'חן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר', והקב"ה הענה להם שהזה בעצמו ציווה אותו, ואינו דומה השומע מפי המלך לשומע מפי שליח, מבאר ה' הבן לאשרי', על פי זה, מדוע בני ישראל לא כארה סתרו את דברי עצם שאמרו למשה 'למה נמות, תשמע אתה כל אשר יאמר ה', ותדבר אליו, והרי בפסקו לפני כן אמרו 'היום ואינו כי דבר ה' את האדם וחוי ואת קולו שמענו מתוך הארץ', אלא שהיו ראים למות אם שמעו מפי הקב"ה בעצמו, משא"כ מפי שליח ימחל העווון עד ג', פעמים.

מכה סדר ע"ז אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"
בק' שבטי ישראל' שכונה אי' בא-שר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים	מועד לבאר-שבע
עלות השחר	וון טלית ותפלין
ויהי – הנ' החמה	סוי"ק' לש' הדעת מג'
סוי"ק' לש' הדעת והג'א	סוי' ברכות ק"ש
חצות זומ' ולילה	מנחה גודה
מנחה גודה	פ"ג המנחה
שכעה	צאת הכהנים

זמן הדלקת הנרות

בראשית	כה אמר
כnisat hashvah:	18:08
ציצית השבת:	18:58
רבענו תם:	19:39

"שבת מברכין"
המול בז' וביעי שעה 11-13-1 חלקיים.
ראש חודש מרחשון ביום רביעי ו חמישי הבעל"ט.

אורות הכהרות

שיאפשר שזהו עומק דברי דוד המלך ע"ה (תהלים טח, ז) באמורם מושיב ייחדים ביתה – שני ייחדים השונים זה מזה בתכונותיהם, והיהינו בשבעת יצירת האדם יצר את הכוח לשני ייחדים לחיות יחדיו במידת העונה והוותרנות. וגדולה מזו מצאתה להגר"ח זייציק צ"ל אוור חדש), אשר הוכיח כן מדברי הגם' (ברכות טא, א): מתחילה עללה במחשבה לפני הקב"ה לבוראם דו פרצופין, עיי". למדך שהאחד אין לו יכול לפסוע בעלי הסקמתו השני, ומידה מופלגת זו של וותרנות היא כל הבלג ורבן חייארכ' האדם

ירושלמי טבה אמינה להאי מילטא, מותוך חידוש גדול של ש商量תא. בשים הגאון כתוב סופר. דנהה איתא בגמ' (סוטה ב, א): אין מזוגין לו לאדם אשר אלא על פי מעשייו, שנאמר (תהילים קכח, ג) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים... אמר רבי יוחנן, וקשון לוזונגן קברעתם סוף, שנאמר (תהילים סח, ז) אלוהים יחויב ייחדים ביתה מוציא אסירים בכוורתות. ושותאלת הגמ' – אני והא אמר רב יהודה אמרו רב, ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול זינאת ואומרת בת פלוני לפלוני. לא קשיא – הא בזיווג ראשון, הא בזיווג שני, עכ'ל כלומר, בזיווג ראשון נקבע על פי המזל, ולכך אינו תליי כלל במעשיו של האדם. ועל זיווג זה באמת לא נאמר 'קשה זיווגן בקריעת ים סוף', שען כי כבר ארבעים יום קודם לידתו נקבע זיווגו. ברם, זיווג שני בקבוע רק על פי מעשיו של האדם, ולכן קשה זיווג זה בקריעת ים סוף. ועי' בתוס' (ד"ה הא) שהביאו דברי הגמ' (מועד קטו ח, ב): אמרו שמואל, מותר לארס בחולו של מועד, שמא יקדיםנו אחר ברחמים. שאלה הגמ' – והוא ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול זינאת אומरת בת פלוני לפלוני, וא"כ מדוע יש לחוש שמא יקדיםנו אחר. והקשו התוס', מדוע לא תירצה שם הגמ', הא בזיווג ראשון והא בזיווג שני, ממילא נעמיד את דברי שמואל רק בזיווג שני. ונשארו בkowskiシア, עי'יש. ושמעתית בשם הכתב סופר שתירץ, שלעולם מה שאמרו הא בזיווג ראשון והא בזיווג שני, אין הכוונה בהזיהוג שני כפשוטו, אלא שלכל אחד הנושא איש זיווג ראשון ושני: הזיווג הראשון, הוא בא בעצם מציאות זיווגם, וזה נקבע על פי המזל ולא לפי מעשיו, וכן תלויה באמת מזיאת זיווגם, וכן קשה היא לפפי הקב"ה בקריעת ים סוף, ובזה מושבת קושיית התוס', והב. וזה סייעתא טובא לכל חי הניישאי של בני הזוג במלהך ימי ח'יהם המשותפים. ומשימה זו ברבינו, שהמחמתם לח'י ימושאי מלחומי'ה, ומצא ר'ידי' בי' הגו'.

רב יהודה דרשי
הרבי זעירא ורבנן

יְהִידָּה בְּדָרֶךְ מַהֲדָּרִין

שע"ג

הרבנות הראשית בא"ר - שבע
מחולקת "בש"רוות במדרך"
בראשות כב' המרא דאתרא הרה"ג יודוה דרשי שלוי

**לහין החנויות אשר עומדים בפיוקחנו
נכון להיום ורצוי להתעדכן
 אצל הרוב מיכאל כהן 0544348736**

**"אישור עד"
עמך שרה
"פפואה"
רחל שפירא של' א' במרცה החנויות**

“מחסני השוק”
בסניף המשחררים בלבד ולא כפי שפורסם בעבר
הסכם זה מושך “הסכם חוץ”

מחולחות "שירותים מתקדמים", ש"ע"י הרכבתו הראשית בא-שבע

אורות הפרשה

התורה והగאולה שלימה

כתב הרז'ימ"א צ"ל, נזכר בתיibeת "בראשית" שלושת בתיה המקדש והגאותה העתידה, "בית ר'אשון איבד", "בית ש'ני איבד", "בית ש'ליishi יעמוד תמייד", תיכף בימיינו אמן.

התורה ומילך המשיח

כתב ה'בן לאשורי' תיבת "בראשית" עם הכלול גל גימטריה "משה" (ו' שער), ע"פ דאייאת במסכת סנהדרין (צח, א) שלמלך המשיח יושב בשער רומי, ומהכח שיקראותו לגאול את בני ישראל, ועל בן חסר בגימטריה האות י' לרמזו על י"סישראל" שהמשיח ציריך את עזרתם בהבאת הגאולה, ע"י תשובה ומעשיים טובים והוספה בתורה ובמצאות.

התורה ובני ישראל

"בריאשית בראש אליקים", ואთiot השניות נימטריה "ת"ל", מבאר הצדיק מרעננה זי"ע, ע"פ דברי המדרש רבה (בראיות פ"ג, ז) מלמד שהיה בורא עולמות ומחריבן, עד שברא זה העולם, אמר דין הנין לוי, וכותב הארייז"ל בשער הפסוקים (ריש שמota), בסוד הכתב יוצבור יוסף בר' (בראיות מא, מט), עניין בורא עולמות ומחריבן הוא בריאות עולם התהוו שלפני בריאות העוה"ז, שנפלו משם הרבה ניצוצות קדושות בשבירת הכלים, ואח"כ נתגללו בדור המבול ובדור הפלגה ובסודות, עד שבאו למכרים ושם נתקנו ע"י בני ישראל, וראה בספר עבודת ישראל (מקץ יוצבור יוסף בר'), והנה החצרכו ישראל להיוות במצרים ת"ל שנה כדכתיב ימושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלושים שנה וארבע מאות שנה", ונरמז בgmtורה ת"ל תיכף בתחילת התורה, כיון שכל עיקר בריאות העוה"ז אחר עולם התהוו הוא בשביל בני ישראל שיתקנו את הניצוצות הקדושה שנפלו בשבירת הכלים.

לימוד התורה בלב טהור

כתב רבינו יצחק הכהן הוברמן צוק"ל תיבותו "בראשית ברא אלקים", במספר קטן בגימטריה "לב", וראשי תיבותו "אית השים ואית הארץ", בגימטריה "טוב", רמז לדברי התנא רבינו אלעזר בן ערך במסכת אבות (פ' ב, ט) והסכים עימיו רבינו יוחנן בן זכאי שהעיקר שישיג האדם "לב טוב" מידות טובות, ועל כן נרמזו שתי תיבות אלו "לב טוב" בתחילת תורה הקדשה, שצרכיך לעסוק בתורה מותך לב טוב וטהור שנאמר 'לב טהור בראש לי אלוקים'.

לימוד התורה בטהרה

כתב ה'בן לאשרי' תיבת "בראשית" צירוף שתיבות "בית
ראש", הכוונה, שראש וראשון כד' ש אדם לימד תורה בטהרה
צריך הוא לישא אשה ולבנות את ביתו בית נאמן בישראל,
כדייאת בא מסכת גיטין (נב, א), תניא אמר רבי יוסי מימי לא
קריתוי לאשתי אלא לאשת ביתי, וכדייאת בא מסכת
קידושין (כט, ב) ת"ר לימד תורה ואח"כ ישא אשה, או ישא אשה
ואח"כ לימד תורה, אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה נושא
אשה ואח"כ לימוד תורה, רבוי יוחנן אמר ריחיים בצווארו וייעסוק
בתורה, וכן מכיוון שהמצווה הראשונה שבתורה היא מצוות פריה
ורוביה, ועוד שלומד תורהנו הקדושה אח"כ בטהרה.

לימוד התורה בשבת קודש

כתב ה'ברכה מושלשת' האות ב"ב" של תיבת "ביראשית" גדולה, יש לומר שבא לرمוז על לימוד התורה ביום שבת קודש, כמ"ש תנא דבר אלילו (רבה פ"א) שיעשה את השבת כולה תורה, ובזה יש לפארש את אמר רב כי שמתה אלקזב ז"ע, פין שבת נקבה, כלומר, הרוצהLOC נזוכה שתAIR בו קדושת השבת, ציריך שאת ה"פנוי" האות הפנימית והאמצעית של תיבת "שבית" שהיא האות ב"ב" שרומזת לתורת הקודשאה שבמה Nichila התורה, שיישוק בTORAH בכל שבת קודש, ואז נקבה", ז"כ להקל על קבל הארץ מלמעלה של סדרות השבת.

לימוד התורה בקדושה

כתב מרן החיד"א זי"ע, בספר נחל קדומים תיבת "בראשית", ראש תיבות ב"קופר רם איבר ש"ס (י') ח' (שם הוי"ה מתחל באות י') תמיד", ועפ' דבריו יש לפרש בהקדם דברי תנא דבי אליהו (רביה פ"י) והובאו דבריהם במסמך כתובות (קד. א) בתוספות ד"ה לא וכו', עד שיתפלל אדם שיכנסו דברי תורה בתוך מעיו יתפלל שלא יכנסו אכילה ושתייה יתירה בתוך מעיו, והיינו "בראשית" רומו שישמור עצמו מאכילה ושתייה יתרה, ויעסוק לברד את ה' בדברי התורה הקדשה.

אורות ההלכה

השובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא דאתרא הגאון הגadol רבי יהודה דרעי שליט"א המשך הלכות שמיטה – איסור ספרחים

באכילה כך נאסרו גם בהנאה, וכך גם פרחים או צמחי ריח בכלל גוירא זו. אך יש אומרים שגדיולי ספרחים נאסרו רק באכילה, לפיכך פרחים וצמחי ריח מותר להריח בהם, וכן עיקר להלכה.

ש – האם איסור ספרחים נהוג גם ביבול וכפרי?

ת – גדיולי ספרחים אשר גדלו בשדות של נכרי, אין בהם איסור ספרחים. והוא הדין בקרקעות שנמכרו לנכרי, לסומכים על היתר המכירה.

ש – האם יש קדושת שביעית בספרחים?

ת – כיוון שגם התורה מותרים הם באכילה ויש בהם קדושת שביעית אלא שחכמים גזרו עליהם שלא לאוכלים כאמור לעיל, הרי שיש בהם קדושת שביעית, לפי שאין כוח בידי חכמים להתריר הפסד של יבול שביעית. לפיכך יركות שנלקטו בשביעית צריך להנוהג בהם קדושת שביעית – בין שהם אסורים באכילה דהינו נשנתרשו בשביעית ובין שהם מותרים באכילה הרובאר לעיל אינם אסורים ממשום ספרחים, אין צורך להנוהג בהם קדושת שביעית, מפני שוגם מהتورה אין קדושת שביעית על פרחי נוי וצמחים שנזרעו לריה.

ש – האם יש איסור ספרחים בשדה הפקר?

ת – איסור ספרחים נהוג גם בשדה הפקר. לפיכך גם אם הופקרו הירקות על ידי הבעלים, אסורים הם באכילה ממשום ספרחים.

ש – ירקות וצמחים הגדלים בתחום הבית או בעצי שאיינו נקוב, האם יש בהם איסור ספרחים. ומה הדין בזיה לגבי גדיולי חממות?

ת – אין בהם איסור ספרחים וגם אין צורך להנוהג בהם קדושת שביעית. ולפי הנראה, יש להקל בזיה גם בגדיולי חממות.

ש – האם איסור ספרחים נהוג במקום ספק?

ת – יש אומרים שאין צורך להחמיר באיסור ספרחים במקום שיש ספק, לפי שאיסור ספרחים איינו איסור אלא מדרבן וכל גדול בידינו – ספיקא דרבנן לקולא. לפיכך אורח שהוגשו לו ירקות אשר נזרעו בשישיית ונלקטו בשביעית אך יש ספק אם נשנתרשו בשישיית, או שאין ידוע כלל אם נלקטו בשישיית או בשבעית, יכול לסמוך על דעת המקילים. והמחמיר בזיה, תבואה עליו הברכה.

ש – מה דין כלים שנتابשלו בהם ירקות של ספרחים?

ת – כלים שנتابשלו בו ירקות האסורים ממשום ספרחים, דין הבלתי באיסור, וצריך להגעליו. ואם השתמשו בכלים ההזה ללא הגללה, אם השימוש היה תוך מעות לעת (זהינו תוך 24 שעות), המאל נאסר. אולם אם השתמשו בו לאחר מעות לעת, יש להתריר את המאל בדיעבד.

ש – האם ירקות של ספרחים מותרים באכילה אחר שנת השמיטה?

ת – ירקות שנאסרו ממשום ספרחים, אסורים לעולם. וכך יש להיזהר גם אחר השמיטה שלא לאכול ירקות שנלקטו בשנת השמיטה. וכן יש להיזהר מאוד בשימוריהם במשך זמן רב אחר השמיטה, שייהיו נקיים מחוש איסור ספרחים.

ליקויים בניו חכמי ישראל
 הצביר מותבקש להעתיר בתפילה עברו
 הרה"ג יוסף דהאנן שליט"א בן רחל
 בתוך שאר חילוי עמו ישראל
 והן אל כביר לא ימאמס את תפילותינו.

ש – מהו איסור ספרחים?

ת – גדיולים אשר צמחו באדמה בשנה השביעית, אפילו שנזרעו בשנה הששית בין מזרע שנפל בה מאליו או בידי אדם, גדיולים אלו נקראים 'ספרחים'. וזהו המקור לתיבת 'ספרחים' שהוא מלשון נספח, ככלומר שצמיחת פרי הארץ – נספח לשנה הששית בה הוא נזרע.

ש – מה דין ספרחים?

ת – מהתורה גדיולי שביעית מותרים באכילה – בין פרי הארץ ובין פרי האילן, שנאמר 'ויהיתה שבת הארץ לכם לאוכלה' ויקרא כה, ו. ואפילו שנעשה בהם אחד מאיסורי השביעית. אולם מדברי סופרים נאסרו פירות הארץ באכילה, לפי שרואו חכמים שנתרבו עברי אשר זרעו בסתר את שדותיהם בשנה השביעית והוא אומרים מאליהם צמחו גדיולים אלו, קנסו חכמים שלא לאוכלים.

ש – ירקות שנזרעו בוודאות בשנה הששית אך נקלטו בשנה השביעית, האם יש בהם איסור ספרחים?

ת – כאמור ירקות שנזרעו אפילו בשנה הששית אך הוסיפו לצמוח בשנה השביעית הם בכלל גזירת איסור ספרחים. ומכל מקום נחלקו דיעות רבותינו הראשונים ועד לאחרוני זמנינו לגבי גדיולים שנשתרשו כבר בשנה הששית: יש אומרים שגם נשתרשו בשנה הששית אף על פי שהמשיכו לצמוח בשנה השביעית, אין בהם איסור ספרחים 3. ויש אומרים שאין די בזיה שנשתרשו בשישיית אלא צריך שיגיעו לעונת המשערות לפני השנה השביעית 4. ויש אומרים שגם אם נגמרה גדיילתם בשנה הששית אך נקטפו בשנה השביעית, אסורים באכילה ממשום ספרחים 5. ולענין הילכה, אנחנו האשכנזים מקרים בזיה כדיעה ראשונה 6. וכבר פשוט המנהג להקל בזיה גם לנני עדות המזרחה, מפני שביעית בזמן הזה הוא דרבנן, ובמקומות פלוגתא יש לנו לפ██וק דעתה המיקל. אך יש מורים, שבני עדות המזרחה צרכיכים להחמיר בזיה כדיעה שלישית במקום האפשר, ככלומר שגם נקלטו בשנה השביעית הרי הם אסורים ממשום ספרחים גם אם נגמרה גדיילתם בשנה הששית.

ש – מה הדין בזיה לגבי תבואה וקטניות?

ת – גם לדעת המקילים – שאין איסור ספרחים בירקות שנשתרשו בשנה הששית, מכל מקום לגבי תבואה וקטניות, אין די בזיה שנשתרשו אלא צריך שיגיעו לשלייש גדיולים בשנה הששית, אך אם הגיעו לשלייש גדיולים בשנה השביעית – אסורים באכילה ממשום ספרחים.

ש – האם יש איסור ספרחים גם בפירות האילן?

ת – לא גזרו חכמים איסור ספרחים אלא בפרי הארץ, ככלומר כל הירקות למיןיהם כולל ירקות עליים (למעט אלו שיופיעו להלן), וכן תבואה וקטניות. אבל פירות האילן אינם בכלל גזירות זו, לפיכך שאין דרך לנטווע אילנות אלא אחת לכמה שנים. וזאת ועוד, שגם אם ינטעו אילנות בשנה השביעית אי אפשר שייעשו פרי באותה שנה.

ש – האם יש איסור ספרחים בbenot?

ת – אף על פי שבננותם פרי הארץ, מכל מקום אין נהוג בהם איסור ספרחים, מפני שוגם אם ינטעו אותן בשנה השביעית לא ישאו פרי באותה שנה.

ש – האם איסור ספרחים נהוג גם בפרחים או צמחי ריח?

ת – נחלקו רובינו הראשונים והאחרונים האם גדיולי ספרחים נאסרו רק באכילה או גם בהנאה: יש אומרים שיכנסו שנאסרו

הריקודים שהביאו ישועה

בתיה הראשונים של העיירה
כבר נראה באופק והBOR הצעיר
חש את עמיו עברו
לש פרווהacha ממבני האיכרים
הפשוטים. רק פניו הדרושים ועינו
שהפיקו טוהר ודיוניות סתו במדיה
מוסמיות את הופעתו הכללית.

נווה היה לכתת את רגלו מכפר
לפמר ומיעירה לעיריה. בכל
מקום היה מחפש את היהודים
הפשוטים, אנסירעמל, שהו היה
חביבם עליו במילוי. הוא היה
מתעניין בשולם, מעודד את רוחם
ומחזק את לבם בדברי אגדה
ואמונה.

איש לא ידע את והו. אלום
את פשוטי-העם לא הטריד הדבר.
קשה פותח את פו, והוא נספחים
סבבו ובולעים את אמרתו
בשקיקה וביענים בורוקות. ובאמת,
גם אלה היה מודח, איש לא
היה מעלה על דעתו כי יבוא יום
ושמע וופרטם בעלים כרבי ישראל
בעל-ישם-יטוב...

מוחז מווז גלה לעיניו שנכנס
בשער העיירה. זה היה يوم חול
של אמצע השבעה ועיירה –
עיריה חלקית. ארכוףין אין לא
נראתה שום תוכנה של עבדה.
המרושות ויתר כל-העבדה היו
מוסלים דומים. הAKER ובעל-
העיריה נדמה לעיר-רפאים.

הוא ניסה לנתק על דלותה.
כמו בתים, אך לא זכה למענה.
ששתקדם יותר למרכזי העיירה,
שמע קול מחרך. הוא החל לצעוד
בקבוקת הקול וזה הוליך אותו
אל בית-הכנסת. האולם היה מלא
מפה אל פה. הגברים גשו את
ערת הגברים והנשים והטף מלאו
עד אפס מקום את עורת הנשים.
הכל היו מרווחים בתפילה ובזעקה
למרום.

שנכנס לבית-הכנסת נסתימיד
התפילה ועל הבמה עליה מגיד –
מוסר החול ללייסר את קחל
המוכנסים. בקול גדול הטה
דברים קשים נגידים בהווים
הפשוטים. מתוך דבריו הבין
הבעש את הסיבה להתכנסות
החברה.

"אשׁ ומטר אתם מבקשים!! יובל
וורסיה אתם שואלים!! האם את
חובכם כלפי שםיא כרב מלאמאן!!
הלא אתם חיים כבבמות ממש
ומנהלים את חייכם כחדירות
חסיד-דעת", זעם הדרשן.

"עצירת הגשמי היא רק החתולה
של העוניים הצפויים לכם", הרעים
עליהם בכוו. "אחרי הרע יבואו

מגפות נוראות. בניכם ישארו
היהודים, שותכים לאלמנון". עזקות
שר נושאנו מעזרת-הנשדים. פנים
של הגברים הביעו אימה וחרדה.
הם פפלו לא עלו להשיר מבט
אל הדרשן, שהוסיף לשפוך על
ראשם אש וגפרית ולאים בעונשים
איומים ונוראים.

האם תשבי העיירה הם שהחמיין
את המגיד כדי לעורם לתשובה
או שמא נקלו הואר, כדרכם של
מוניים נודדים, לעיירה ובשמו על
מצוקת התושבים החליט לירושם

התודה והברכה

**היגנו מבעיים את העלכtiny
הלבה לדוכח ציבול ההפוגים
אשר נחל בהפוגו לקים
מצוות הקבלת פני לבו ב글ל**
לכבוד מוריינו ורבינו המאיר את דרכינו
כב' המרא דאטראה הגאון הגדול

רבי יהודד דרשי שליט"א
הרבי הראשי וראב"ד בא"ר – שבע

וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל
בעשרות אירופי שמחת בית השואבה והקפות שונות
שהתקיימו השנה בכ"ל רחבי העיר ובכך ביטאו את
גודל אהבתם והערכתם לכ"ל מפעלי הכברים של
כבד מוריינו ורבינו ליט"א הפועל בஸירות נפש
של משמעו הרבה השתאות ליבורן חומות הדת,
השבות והכשרות, והפצת תורה לא-פינים ודרך
בכל רחבי העיר, הרף כל המכשולים הניצבים בדרכו.
ומכאן התודה והברכה לרבי השוכן איש האכזר, רבינו
וגבאי בית הקרים, אשר פעל במלוא כוחם ומטרם
להשתלה המדינית של האיזועים שהתקיימו בכל
המקודים המרכזים בעיר, זוכו לקדש שם שמים ברכיהם
ורהורת כבודה של תורה ביריש הך.

והתודה והברכה **למומנה המועצה הדתית**
מר שוקי דMRI הי"ו אשר טרה זdag
והש��יע כדי שהאירופים יתקיימו בכבוד
ובפאר כיאה לבבודה של תורה.

ולכבוד כב' מוריינו ורבינו המרא דאטראה שליט"א
הינו אומרים "ו אתה רך חזק ואפק אל תנווץ
ואל תיחת כי עמר' ה' אלוקיך בכל אשר עוז בכל
מפעלי הכברים מתחור ביריאות ונחת ולא ינדי
מיין זיויה ויקרייה עד נולם אמן.

היכר א' יאמ' ל' א' נ' נ' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

שלמי תודה

היגנו מביעים בזאת את הערכתינו והוקרתינו
לאיש חיל רב פעילים לתורה ולתועדה
עשה ומעשה למען הפצת והרבבות הדת
בעידנו הך בא"ר שבע יע"א

מדיחושע (שוקי) דMRI הי"ו
מומנה המועצה הדתית בא"ר שבע

אשר אף השנה המשיך במסורת קודש
ולא חסך מאומה והש��יע רבות מאד
באיירע של חג הסוכות

"שמחה בית השואבה והקבלה פני רבו"
וכן באירועי "הकפות שניות"

ברחבי העיר במווצאי חג שמחת תורה
יה"ר שצחות התווה"ק תנגן בעדו

ובعد ב"ב אלף המגן ביריאות איתה
וברוב אויש נחת ושמחה מכל י"ח אמן.

הمبرדים ומודדים
בשם תושבי בא"ר שבע

לעלוי נשמה

הרב יוסף שלמה טריקי ז"ל
בר עליה ז"ל

והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סמוי ז"ל
ת. ג. צ. ב. ה.